nature humane. q̄ quidē licet ꝑ gratiaꝫ sanetur
quātū ad mentē. remanet tñ in ea corrupcō et in
fectō quātū ad carnē ꝑ quā sꝫ ditur legi peccati
ut dr ro. vij. remanet etiā quedā ignorantie ob:
scuritas in intellectu ꝫm quā etiā dr ro. viij. q̄ o:
remus sic oportꝫ nescimus ꝑpter varios reꝝ euē
tus. et q̄ etiā nosipos ꝑfecte non cognoscimus
nō possumus ad plenū scire q̄d nobis expediat.
ꝫm illud sap. ix. cogitacōnes mortaliū timide et
incerte ꝑuidētie nostre. et ideo necesse est nobis
ut a deo dirigamur et ꝑtegamur q̄ oīa nouit
et oīa pt. et ꝑpter hoc etiā renatis in filios dei per
gratiā ↄtigit dicē. et ne nos inducas in tēptacō:
nem. et fiat volūtas tua sicut in celo et in terra. q̄
in oracōne dn̄ica ↄtinētur ad hoc ꝑtinētia. ¶ Ad. j.
g° dōm. q̄ donū habitualis gratie nō ad hoc datur
nobis ut ꝑ ipm non indigeamus vlterius dīno
auxilio. indiget eni quelibꝫ creatura ut a deo cō
ꝫuetur in bono qđ ab ipo accepit. et ideo si post ac
ceptā gratiā hō adhuc indiget dīno auxilio nō
ꝑt ↄcludi q̄ gratia sit in vacuū data aut q̄ sit im
ꝑfecta. q̄ etiā in statu glorie quādo gratia erit
oino ꝑfecta hō dīno auxilio indigebit. hic autē
gratia aliqualiter imꝑfecta ē. inquātū hominē
nō totalr̄ sanat ut dictū est. ¶ Ad. ij. dōm q̄ o:
peracō spūs sancti qua nos mouet et ꝑtegit nō
circūscribitur ꝑ effectū habitualis doni qđ in no
bis erat. ꝫ ꝑter hūc effectū nos mouet et ꝑtegit
simul cū patre et filio. ¶ Ad. iij. dōm. q̄ rō illa
ↄcludit q̄ hō non indigeat alia hituali gratia.

AD. x. sic ꝑceditur. vidr q̄ hō in gratia ↄsti:
tutus nō indigeat auxilio gratie ad ꝑseue
rādū. ꝑseuerātia eni est aliq̄d minus v̄tute sic et
ↄtinētia ut patꝫ ꝑ phm in. vij. eth. ꝫ hō nō indi:
get alio auxilio gratie ad habēdū v̄tutes ex quo
est iustificatus ꝑ gratiā. g° multo magis nō indi:
get auxilio gratie ad habēdū ꝑseuerātiā. ¶ P̄.
oīes v̄tutes simul infundūtur. ꝫ ꝑseuerātia po:
nitur quedā v̄tus. g° vidr q̄ simul cū gratia infu:
sis alijs v̄tutibꝫ ꝑseuerātia detur. ¶ P̄. sic aplus
dicit ad ro. vj. plus restitutū ē homi ꝑ donū xp̄i
q̄ amiserit ꝑ pcc̄m ade. ꝫ adā accepit vñ possit
ꝑseuerare. vnde multo magis nobis restituitur
ꝑ gratiā xp̄i ut ꝑseuerare possimus. et ita hō nō in
diget gratia ad ꝑseuerādū. ¶ Sꝫ ↄtra est q̄ aug.
dicit in li. de ꝑseuerātia. Cur ꝑseuerantia poscitur
a deo si nō datur a deo. an et ista irrisoria peticō
est cū id a deo petitur qđ scitur nō ipm dare. ꝫ ipo
nō dāte esse in homis potestate. ꝫ ꝑseuerātia pe:
titur etiā ab illis q̄ sūt ꝑ gratiā sanctificati. qđ in
telligitur cū dicimus sanctificetur nomen tuū.
qđ ibidē aug. ↄfirmat ꝑ v̄ba cipriani. g° etiā hō in
gr̄a ↄstitutus indiget ut ei ꝑseuerātia detr̄ a deo.
Rn̄sio. dōm q̄ ꝑseuerātia triplr̄ dr. quñq̄ enim
significat habitū mentis ꝑ quā firmiter hō stat
ne remoueatur ab eo qđ ē ꝫm v̄tutē ꝑ tristicias
irruētes ut sic se habeat ꝑseuerātia ad tristicias
sic ↄtinentia ad ↄcupiscentias et delectacōes ut
phs dicit in. vij. eth. Alio mō pt dici ꝑseuerātia
habitus quidā ꝫm quē habꝫ hō ꝑpositū ꝑseue:
randi in bono usq̄ in finem. vtroq̄ aūt istoꝝ mo

doꝝ ꝑseuerātia simul cū gratia infunditur sic et
ↄtinētia et cetere v̄tutes. Alio mō dr ꝑseuerantia
ↄtinuacō quedā boni usq̄ ad finem vite. et ad ta
lem ꝑseuerātiaꝫ habendā hō in gratia ↄstitutus
nō quidē indiget aliqua alia habituali gratia ꝫ
dīno auxilio ipm dirigēte et ꝑtegēte ↄtra tēpta:
cōnū impulsus sic ex ꝑcedēti questiōe apparet.
et ideo postq̄ aliquis est iustificatus ꝑ gratiā ne
cesse habꝫ a deo petere ꝑdictū ꝑseuerātie donū ut
s. custodiatur a malo usq̄ ad finem vite. multis
eni datur gr̄a quibꝫ nō datur ꝑseuerare in gra:
tia. ¶ Ad. j. g° dōm. q̄ obiectō illa ꝑcedit ꝑmo
mō ꝑseuerātie. sic et scđa ꝑcedit de scđo. vñ ptꝫ
solucō ad scđm. ¶ Ad. iij. dōm. q̄ sic aug. dicit
in li. de natura et gr̄a. hō in ꝑmo statu accepit do
nū ꝑ qđ ꝑseuerare possꝫ. nō autem accepit donū
ut ꝑseuераret. Nūc aūt ꝑ gratiā xp̄i multi acci:
piūt et donū gratie quo ꝑseuerare pñt et vlteri⁹
eis datur ut ꝑseuerent. et sic donū xp̄i est maius
q̄ delictū ade. et tūc facilius hō ꝑ donū gratie ꝑ
seuerare poterat in statu innocētie in quo nulla
erit rebellio carnis ad spūm. q̄ nunc possumus
quādo repacō xp̄i gratie et si sit inchoata quātū
ad mentē nondū tñ est ↄsūmata quātū ad car:
nem. qđ erit in patria. vbi homo non solū ꝑseue
rare poterit. sed etiā peccare non poterit.

DEinde ↄsiderādū est de gratia quātū
ad eius essentiā. Et circa hoc querūtur
quatuor. ¶ Primo vtrū gratia ponat
aliq̄d in anima. ¶ Scđo vtrū gratia
sit qualitas. ¶ Tercō vtrū gratia differat a v̄tu
te infusa. ¶ Quarto de subiecto gratie.

AD. j. sic ꝑceditur. vidr q̄ gratia non ponat
aliq̄d in anima. sic eni hō dr habere gratiā
dei ita etiā gratiā homis. vnde dr gen. xxx. q̄ deus
dedit ioseph gratiā in ↄspectu ꝑncipis carceris.
ꝫ ꝑ hoc q̄ hō dr habere gratiā homis nichil ponitur
in illo q̄ gratiā alterius habꝫ. ꝫ in eo cuius gr̄am
habꝫ ponitur acceptacō quedā. g° ꝑ hoc q̄ hō dr
habē gratiā dei nichil ponitur in anima ꝫ solum
significatur acceptacō dīna. ¶ P̄. sic anima vi:
uificat corpus. ita deus viuificat animā. vnde dr
deut. xxx. ipe est vita tua. ꝫ anima viuificat cor:
pus inmediate. g° etiā nichil cadit mediū inter
deū et gr̄aꝫ. nō g° gratia ponit aliq̄d creatū in a:
nima. ¶ P̄. ro. j. sup illđ. gratia vobis et pax dicit
glosa. gratia. i. remissio peccoꝝ. ꝫ remissio peccoꝝ
nō ponit in anima aliquid ꝫ solū in deo nō impu
tāte pcc̄m ꝫm illđ ps. beatus vir cui nō imputa:
bit dn̄s pcc̄m. g° nec gratia ponit aliquid in aīa.
¶ Sꝫ ↄtra. lux ponit aliq̄d in illuminato. ꝫ gratia
est quedā lux anime. vnde aug. dicit in li. de na:
tura et gr̄a. ꝑuaricatoreꝫ legis digne lux deserit
veritatis q̄ desertus vtiq̄ sit cecus. g° gratia ponit
aliquid in anima. Rn̄sio. dōm. q̄ ꝫm ↄsueꝫ mo
dū loquendi gr̄a tripliciter accipi ↄsueuit. Vno
mō ꝑ dilcōne alicuius. sic ↄsueuimus dicē q̄ il:
le miles habꝫ gr̄am regis. id ē rex habꝫ eū gra:
tū. Scđo sumitur ꝑ aliquo dono gratis dato. sic
ↄsueuimus dicē hāc gratiā tibi facio. Tercō mō
sumitur ꝑ recōpensacōne bn̄ficij gratis dati ꝫm

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-85/0324
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt